

τὸ ὅποῖον μετανοεῖ ἤδη. Ἄς ποθῇ τὴν μετανοίαν, διότι πᾶσα ἡ πρὸς τοῦτο ἐνεργητικότης τῶν ἠθικῶν δυνάμεων τῆς δύναται νὰ καταβληθῇ ἐκ τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς φρίκης, ἣν καθ' ἑαυτῆς αἰσθάνεται. Ἐνῶ ἡ μεταμέλεια αὕτη θὰ εἰνέ τι εἰλικρινέστερον καὶ ὑψηλότερον. Βεβαίως οὐδέποτε θὰ ὑπῆρξεν οὔτε καθ' ὁλοκληρίαν κακὴ, οὔτε καθ' ὁλοκληρίαν διεφθαρμένη. Δυνατὸν νὰ εἶνε εὐγενὴς φύσις καὶ νὰ δύναται ἀκόμη νὰ ἀποδείξῃ τὴν εὐγένειαν ταύτην. Παράσχετε εἰς αὐτὴν τὴν καταλλήλῳ εὐκαιρίαν, καὶ ἡ δυστυχὴς αὕτη ὑπαρξίς, ἡ καταπεπτωκυῖα, θ' ἀναλάβῃ τὴν θέσιν τῆς μεταξὺ τῶν καλλιτέρων ἐξ ἡμῶν, τιμωμένη, ἀμειμπτος... καὶ εὐτυχὴς ἀκόμη.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Μέρσης, οἵτινες ἀπλήστως ἦσαν προσηλωμένοι ἐπὶ τοῦ Ἰουλίου καθ' ὅσον οὗτος ὠμίλει, ἐταπεινώθησαν πάλιν ἐν ἀποθαρρύνσει.

— Φεῦ!... Δὲν ὑπάρχει πλέον μέλλον διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται γυναῖκα, εἶπεν. Ἀπώλεσε τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἀπεχαιρέτησεν ἐς αἰὲς τὴν ἐλπίδα.

Ὁ Ἰούλιος ἐπὶ στιγμὴν ἔμεινε σκεπτικός.

— Ἄς ἐννοώμεθα καλῶς, ὑπέλαβε. Διέπραξεν ἐγκλημα δόλου, ἐξ οὗ ἐβλάψεν ἐτέραν γυναῖκα... Τοιοῦτόν τι, νομίζω, δὲν μοι διηγήθηκε;

— Μάλιστα.

— Ἦντησε μεγάλην ὠφέλειαν ἐκ τοῦ ἀμνηστίας τῆς;

— Μεγίστην, ἀνέλπιστον καὶ πολὺ τιμον, κυρίως δι' ἑαυτήν.

— Ἀπειλεῖται ν' ἀνακαλυφθῇ καὶ καταστροφῇ;

— Πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον διατρέχει μέγιστον κίνδυνον ν' ἀνακαλυφθῇ.

— Τοῦτέστιν, ἐφ' ὅσον ἐξαχρᾶται ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἰδίαν, δὲν θὰ ὁμιλήσῃ;

— Ὅσον δυνήθῃ ἐπὶ μακρότερον χρόνον δὲν θὰ ὁμιλήσῃ.

— Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ εὐκαιρία! ἀνέκραξεν ὁ Ἰούλιος. Τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς αὐτήν, ἂν θελήσῃ, καὶ συνεπῶς δὲν πρέπει ν' ἀπαρνηθῇ τὴν περὶ τούτου ἐλπίδα!

Μὲ τὰς χεῖρας σπασμωδικῶς συνεσφυγμέναις, μὲ τὴν ἀναπνοὴν ἀγωνιώδη, ἡ Μέρση κατέτρωγε διὰ τοῦ βλέμματος τὴν ἐμπεπνευσμένην ἐκείνην μορφήν καὶ ἡκούεν ἀπλήστως τοὺς χρυσοὺς ἐκείνους λόγους.

— Ἐξηγηθῆτε! τῷ εἶπε. Κάμετε εἰς αὐτὴν γνωστὸν διὰ τῆς μεσολαβήσεώς μου τί ὀφείλει νὰ πράξῃ.

— Νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν, ἀπεκρίθη ὁ Ἰούλιος, χωρὶς νὰ ἐξωθήσῃ αὐτὴν εἰς τοῦτο ὁ φόβος τῆς αἰσχύνῃς ὅτι θ' ἀνακαλυφθῇ. Ἄς ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὴν γυναῖκα ἐκείνην, εἰς ἣν ἔκαμε τόσον κακόν, ἐνόσω ἀκόμη ἡ γυνὴ αὕτη δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐπιζητήσῃ καὶ λάβῃ αὐτὴν ἡ ἰδία ἀφ' ἑαυτῆς. Ἄς θυσιάσῃ πᾶν ὅ,τι διὰ τοῦ δόλου τῆς ἐκέρδησεν εἰς τὸ ἱερὸν καθῆκον τοῦ ἐξίλασμοῦ. Ἐὰν πράξῃ ταῦτα αὐθόρμητος, ὑπακούουσα μόνον εἰς τὴν φωνὴν τῆς συνειδή-

σεώς τῆς καὶ εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς φιλάνθρωπίας.... ἀκόμη καὶ ἂν στοιχίσῃ εἰς αὐτὴν ἡ μεταμέλεια αὕτη τὴν αἰσχύνην καὶ τὴν ἀπώλειάν τῆς.... τότε θ' ἀποκαλύψῃ τὴν ἐν αὐτῇ εὐγενὴ φύσιν. Τότε θ' ἀποκαταστῇ αὐτῇ τὸ ἀνθρώπινον πλάσμα, τὸ ἄξιον τῆς συμπαιδείας, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης πάντων. Ὡ! καὶ ἐὰν ἔβλεπον μετὰ τ' ἀνωτέρω τοὺς φαρισαίους τοῦ φανατισμοῦ τῆς γῆς ταύτης τῶν ἀθλιότητων ν' ἀντιπαρέρχονται περιφρονητικῶς ἔμπροσθέν τῆς, ἐγὼ θὰ τείνω εἰς αὐτὴν ἐνώπιον ὄλων τὴν χεῖρά μου. Θὰ εἶπω εἰς αὐτὴν ἐν τῇ μονώσει καὶ τῇ θλίψει τῆς: Ὑψώθητι, πτωχή, πληγωμένη καρδιά! Ὁραία ἐξαγνισθεῖσα ψυχὴ, οἱ ἄγγελοι τοῦ Οὐρανοῦ ἀγᾶλλοντα διὰ σέ! Ἀνάλαβε τὴν θέσιν σου μετὰ τῶν εὐγενεστέρων τοῦ Θεοῦ πλάσματων.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι λόγοι ἦσαν ἀκριβῶς ἐκεῖνοι, οὓς εἶχεν ἀπαγγεῖλει ἔτην πρὶν πρότερον κατὰ τὴν διδασχὴν τοῦ πρὸς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐν τῷ ναυιδίῳ τοῦ Ἀσύλου.

Καὶ δὲν ὤφειλον ἤδη νὰ κέκηνται οὗτοι δεκαπλασίαν δύναμιν, δεκαπλασίαν πειθῶ, δεκαπλασίαν παρηγορίαν ἐπὶ τῆς καρδίας τῆς Μέρσης;

Ἀθουρώς, αἰφνιδίως, μυστηριωδῶς μεγάλη μεταβολὴ ἐτελέσθη ἐν αὐτῇ, τὸ δὲ πρὶν στιγμῆς τεταραγμένον πρόσωπόν τῆς κατέστη θαυμασιῶς γαλήνιον.

Πᾶσα ἔκφρασις τρόμου καὶ αἰσχύνης ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῶν μεγάλων αὐτῆς ὀφθαλμῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων διεχέετο πλέον ἤδη σταθερὰ λάμψις, ἀνταυγαζομένη ἐξ ἀγνῆς καὶ ὑψηλῆς ἐνδομύχου ἀποφάσεως.

Ἐμεσολάβησε στιγμὴ σιωπῆς δι' ἀμφοτέρους, ἣν διέκοψε πρῶτος ὁ Ἰούλιος.

— Σὰς ἀπέδειξα ὅτι παρέχεται ἡ ἐπιθυμητὴ εὐκαιρία εἰς τὴν προστατευομένην σὰς; ἡρώτησεν. Αἰσθάνεσθε, ὡς αἰσθάνομαι ἐγὼ, ὅτι δὲν ἀπωλέσθη πᾶσα ἐλπίς δι' αὐτήν;

— Μοὶ ἀπέδειξατε ὅτι οὐδένα ἕτερον πλὴν ὑμῶν ἔχει καλλίτερον φίλον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἀπήντησε μετὰ γλυκύτητος ἡ Μέρση. Ἀλλὰ καὶ ἐκείνη θὰ σὰς ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε ἀξία τῆς μεγάλου φρονος ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποῖαν αἰσθάνεσθε πρὸς αὐτήν, καὶ θὰ σὰς ἀποδείξῃ μετ' ὀλίγον ὅτι δὲν ἀπωλέσθησαν μάτην οἱ ἐνθαρρυντικοὶ πρὸς αὐτὴν λόγοι σὰς.

— Ἄς μὴ ἀπολεσθῇ ἐπίσης ποσὼς οὔτε ἐλάχιστος ἐκ τοῦ πολυτίμου χρόνου, ἀνέκραξεν ἐκεῖνος. Μὴ τὴν ἀρίντετε σκληρῶς ἐγκαταλειμμένην εἰς ἑαυτήν. Ἐὰν δὲν δύνασθε νὰ μεταβῆτε ὑμεῖς παρ' αὐτῇ ἀφετὴ με νὰ ὑπάγω ἐγὼ ὡς μεσάζων ἀνθ' ὑμῶν.

Καὶ διηυθύνετο ἤδη πρὸς τὴν θύραν, ὅτε ἐκείνη τὸν ἀνεκάλεσε δι' ἐνὸς κινήματος.

Ἐπανῆλθε χωρὶς λέξιν νὰ εἶπῃ, ἀλλὰ μετ' ἐκπλήξεως παρατηρῶν ὅτι ἡ Μέρση δὲν ἔκαμε τὴν ἐλάχιστην κίνησιν ἵνα ἐγερθῇ τῆς ἔδρας τῆς.

[Ἐπεταί συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΑΔΩΝΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἑξῆς βιβλία

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμαῦ υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυῖου, δρ. 3. (3,30)
 «Λέων Δελφίνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίσσης Δρ. 4,50 [4,80]
 «Τὰ Δύο Δίκνα» Αἰμιλίου Ρισβούργ, δρ. 4,50 [2]
 «Ἡ Ὁραία Παρισινή»..... λεπ. 60 (70)
 «Παρισίαν Ἀπόκρυφον», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίσσης (τόμοι 10)..... Δρ. 6 [7]
 «Ὁ Διαβολὸς - Σίμων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail..... Δρ. 4,50 (4,70)
 «Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου..... Δρ. 3 [3,30]
 «Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν..... Δρ. 4 (4,20)
 «Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας», μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ..... Δρ. 3 (3,30)
 «Ἡ Γυναίκα, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου..... Δρ. 4 [4,20]
 Ποήματα Ἰ. Γ. Τσακασιάνου δρ. 3. (3,20)
 Χρυσόδετα..... » 4
 «Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρόμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελοδράμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]
 «Μία ἡμέρα ἐν Μεδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου Μαντινάτσου, δραχ. 4,50 (4,60).
 «Οἱ Μελλόνουμοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ξαδὲ Μαρμὴ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δρ. 4,50 [4,70]
 «Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἦτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρη, ἀδελφὰ τοῦ συγγραφέως, ἐν ἡ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γενιτσάρων». Τόμοι 2..... Δρ. 5. [5,50]
 «Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès..... Δρ. 4,50 (4,70)
 «Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὁγκώδεις τόμους..... Δρ. 4 [4,50]
 «Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 2 [2,20]
 «Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὁγκώδεις 3 Δρ. 6 (7)
 «Αἱ Φύλακες τοῦ Θεσαυροῦ», μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλὲς..... Δρ. 4,50 (4,70)
 «Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βικτωρίας Οὐγγῶ, μετάφρασις Ἰ. Καρασσούδα τόμοι 2)..... Δρ. 4 (4,30)
 «Αἱ τίμαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ Ademe Achard..... Λεπτ. 75[90]
 «Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιοι Πανίης», μυθιστορία βραβευσθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δραχ. 2 [2,20]
 «Ἰπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2]..... Δρ. 4 [4,20]
 «Κωμῳδία» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]
 «Ὁ Γονζάλης Κορδοβίος ἡ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστορία..... Δρ. 4,50 [4,70]
 «Ἀνθρωπὸς τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 (2,20)